

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011832
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011832.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci odsúdeného G. A., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2017, č. k. 34PP/131/2017 - 43, na neverejnóm zasadnutí konanom dňa 23.08.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. A., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 15.11.2017, č. k. 34PP/131/2017 - 43 súd rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného G. A., nar. XX.XX.XXXX, t. č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 27.05.2016 pod sp. zn. 9T/4/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2017 sp. zn. 3To/110/2016, zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu podal odsúdený priamo na verejnóm zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú písomne bližšie odôvodnil tým, že v minulosti mal podmiennečne odložený výkon trestu a mal šancu na nápravu, ktorú však nevyužil. Vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, takže ešte nemal šancu ukázať, že jeho doterajší pobyt v ústave na výkon trestu odňatia slobody mal na neho prevýchovný účinok. Odsúdený poukázal na pozitívne hodnotenie a odporúčenie pedagóga a riaditeľa ústavu. Odsúdený uviedol, že vo výkone trestu si uvedomil, že toto nie je cesta ktorou sa chce v budúcnosti uberať. Nestotožňuje sa s tvrdením súdu, že v budúcnosti nebude viesť riadny život, pretože toto tvrdenie zo strany súdu vychádza z nepravdivých informácií. Odsúdený poukázal, že v minulosti viedol riadny život, t. j. vyrastal v úplnej rodine, zmaturoval, podnikal na živnosť a pracoval aj v spoločnosti Volkswagen Slovakia, a. s., je ženatý a chcel poukázať, že trestná činnosť bola u neho iba krátkodobé vybočenie v jeho živote, ktoré sa už nikdy nezopakuje.

Obhajca odsúdeného zaslal na tunajší ešte doplnenie podanej sťažnosti odsúdeného v ktorej, uviedol, že súd neskúmal komplexne splnenie druhej materiálnej podmienky, a to že bude odsúdený viesť na slobode riadny život. Súd pochybil tým, že nedopytoval odsúdeného na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, neskúmal zmenu postoja k spoločenským hodnotám odsúdeného, neskúmal zmenu charakterových vlastností, nevysporiadal sa v rámci skúmania celého jeho doterajšieho života. Poukázal, že odsúdený je prvýkrát v nepodmiennečnom výkone trestu odňatia slobody čo je dostatočným mementom na vnútorný prerod jeho osobnosti a zmenu postoja k spoločenským normám a ich dodržiavaniu. Ďalej uviedol, že odsúdený je v produktívnom veku, pochádza z riadnej rodiny, je ženatý a plánuje mať s manželkou dieťa.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podaných sťažností podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovatelia podali sťažnosti, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosti podali oprávnené osoby, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné. Napadnutým uznesením rozhodol okresný súd o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva odsúdený na základe rozhodnutia citovaného vo výroku prvostupňového uznesenia. Žiadosť odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a taktiež spĺňa aj jednu z materiálnych podmienok - riadne správanie sa vo výkone trestu o čom svedčí pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, avšak nespĺňa druhú materiálnu podmienku a to predpoklad, že bude viesť na slobode riadny život. Podľa prvostupňového súdu odsúdený nespĺnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život, a to najmä vzhľadom na to, že odsúdený bol v minulosti viacnásobne súdne trestaný na podmiennečné tresty odňatia slobody a teda mal možnosť preukázať, že i podmiennečné odsúdenie splní u neho svoj účel, avšak dopustil sa opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy. Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Riziko recidívy u odsúdeného vzhľadom k jeho trestnej minulosti a resocializačnej prognóze je príliš veľké a nie je možné konštatovať, že by sa odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia nedopustil žiadneho protiprávneho konania, resp. že by viedol riadny život.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Vyššie uvedená trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia. Túto obavu odôvodnil prvostupňový súd správne a vyčerpávajúcim spôsobom, preto tunajší súd na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia na tomto mieste odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Odsúdený sa bráni tým, že v minulosti síce bol viackrát odsudzovaný, ide však podľa neho o už vykonané tresty za ktoré bol odsúdený mu nemajú byť na príťaž.

V tejto súvislosti sťažnostný súd uvádza, že početnosť trestnej činnosti odsúdeného svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Z odpisu registra trestov je možné zistiť, že odsúdený má 6 záznamov trestnej činnosti, dokonca páchal trestnú činnosť i v čase, keď už bol za predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdený na nepodmiennečný trest odňatia slobody. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti.

Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Námietky, ktoré vo svojej sťažnosti uvádza odsúdený a jeho obhajca a ani skutočnosti, ktoré zistil prvostupňový súd však v prípade odsúdeného neodôvodňujú „skrátenie“ uloženého trestu. Odvolací súd poukazuje, že prvostupňový súd v dostatočnej miere posudzoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, jeho celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a trestnej činnosti, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Sťažnostný súd poukazuje, že účelom výkonu trestu odňatia slobody je ochrana spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti, a preto ak je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody nepredstavuje záťaž pre spoločnosť, pretože ochrana spoločnosti je jedna zo základných úloh právneho štátu. Sťažnostný súd poukazuje k námietke odsúdeného, že odsúdený už v pri predchádzajúcich odsúdeniach mal možnosť preukázať jeho riadny a skutočný záujem na rodinnom živote a riadnom začlenení sa do spoločnosti na slobode, avšak sám odsúdený sa svojím protiprávnym konaním dostal do rozporu s trestnoprávnymi normami. Odsúdený sa nevedel riadne začleniť do spoločnosti na slobode, nerešpektoval morálne a etické pravidlá, a preto je sťažnostný súd

toho názoru, že na odsúdeného je potrebné i naďalej pôsobiť formami a metódami v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon. S poukazom na uvedené považuje sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.